

SLÄKT & VÄNNER

Tina Fallgren

Redaktör: Tina Fallgren, 0270-740 16, familje@soderhamnskuriren.se • Fax: 0270-740 70 • Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera i insänt material. • Familjeannonser: 0270-740 00. Fax: 0270-740 80. annonsbokning@soderhamnskuriren.se

BEGRAVNINGAR

Begravningsgudstjänst för Gun-Britt Westerlund, Marmaverken, har hållits i Söderala kyrka på fredagen. Som inledningsmusik spelade kantor Elisabeth Türch Gammal fäbodpsalm i sättning av O. Lindberg. Solist var Lotta Andersson som sjöng Jag skall gå genom tysta skyar av A. Andersson. Officiant var komminister Staffan Öberg som höll griftetalet med utgång från orden ur Johannes 11:25. Solisten återkom med Flyttfågeln av L. Lithell. Unisont sjöngs psalmerna 200:1-2; 200:3-4. Som avslutning spelade organisten Tröstevisa av B. Andersson. Gåvor hade lämnats till Synskadades RF och Hjärt- och Lungfonden. Blommor märktes från bland annat Vallviks bruk AB och Pappersavd 6.

Begravningsgudstjänst för Axel Wahlström, Iggesund, har hållits i Enångers kyrka på torsdagen. Som inledningsmusik spelade kantor Sonja Kroon-Björgull Om sommaren sköna, sv. folkmelodi. Solist var Angelica Wärngren som sjöng Sång till min ängel av S. Alldén. Officiant var komminister Mats Sandström som höll griftetalet med utgång från orden ur 1 Kor 13:12. Solisten återkom med En sjöman älskar havets våg av O. Limborg. Unisont sjöngs psalmerna 251:1-2; 201:1, 4-5; 297. Som avslutning spelade organisten Kristallen den fina, sv. folkmelodi. Gåvor hade lämnats till bland annat Cancer och Trafikskadades riksförbund. Minnesstund hölls i Församlingshemmet. Blommor märktes från bland annat AB Iggesunds Bruk.

DAGENS SIFFRA

125 000 åskådare stod längs Skålderviken i Skåne för 55 år sedan, 1955, för att titta på den svenska flottans dittills största uppvisning, Operation Kullen, som genomfördes utanför kusten.

TIPSA OSS!

■ **Känner du någon** som har doktorerat, tagit examen eller fått stipendium? Det vill vi gärna berätta om på vår familjesida. Hör av dig!

LÖR
24
JULI

ORDET

”Min definition av ett fritt samhälle är ett samhälle där det är ofarligt att vara impopulär.”
Adlai E Stevenson

NAMNET

Kristina, Kerstin
■ Kristina kommer från latinets ”christianus” och har tolkats ”den som är kristen”. Namnet kom hit under tidig medeltid och har alltid tillhört de mest populära. Kristina har även namnsdag i nästan alla europeiska länder denna dag. Omkring 180 900 bär namnet, cirka 57 700 har det som tilltalsnamn.

■ Kerstin härstammar från Kristina. Namnet är känt här sedan 1530-talet, men stavades till en början Kierstin. Det var som mest populärt på 1940- och 50-talen. Cirka 92 400 bär namnet, omkring 59 800 kallas så.

■ **I morgon:**
Jakob

Hittade paradiset i Mo

MO
I dag driver Lena Andersson Ranbogården med stor passion. Men hon har hunnit med mycket innan det. Allt från att designa skor, stått på fabriksgolven i Indonesien till att skapa miljösäljande möbler åt Ikea.

– Dra hem till Lappland din lappjävle! Det är sommar i början på 70-talet. Lena Andersson läser den tekniska linjen i Gävle och befinner sig några dagar i Stockholm för sin praktik på en byggarbetsplats. Orden som möter henne den där morgonen i juli kommer från en busschaufför som irriterar sig på att Lena inte minns namnet på hållplatsen.

I dag, ungefär 40 år senare, förklarar hon att det var just de här orden som gav henne en rejäl spark i baken och har varit en av de starka drivkrafterna för henne i hennes yrkeskarriär. Andra drivkrafter har varit hennes passion för yrket och att hela tiden utvecklas.

– Man får inte vara rädd, man måste våga, säger hon.

Lena Andersson växte upp på Ranbogården i en miljö hon själv beskriver som väldigt kreativ där både hennes mamma och pappa hade en skapande ådra i sig. Självis visste Lena att hon ville arbeta med färger och former men det var först efter flytten till Gävle 1971 som inspirationen infann sig. Plötsligt höll skaparlusten henne upptagen på kvällarna och vaken om nätterna. Och när hon kom hem till Mo på helgerna bad hon sin mamma om konstruktiv kritik.

Senare samma år blev hennes mamma väldigt sjuk och gick efter en kort tid bort. Det var en situation som fyllde Lena med alla nyanser på känslskalalan. Känslor som skapade vackra skisser, akvareller och krokimålningar.

Fem år senare tog hon fram teckningarna och prövade sin dröm, hon sökte in till Konstfack i Stockholm. Bland hundratals är hon en av de 13 som blir antagen. Hon är då 25 år.

Men just under de här åren var skolan inne i en svacka. Regeringen hade tillsatt en rektor som inte var uppskattad, vilket resulterade i demonstrationer i form av ägg- och tomatkastning från elevernas sida. När Lena insåg att det bara var hon som hade gjort skoluppgifterna började hon ifrågasätta sin dröm. Var det de här hon hade drömt om? Och med 2,5 år kvar på sin utbildning hoppade hon av sin utbildning på Konstfack.

– För mig var det jättebra, jag hade inte kunnat uppfylla mina drömmar om jag inte hade slutat där, säger hon.

Med en längtan efter att komma ut i arbetslivet sökte hon sig till både arkitektkontor och inredningsföretag och fick designa allt från hotell och restauranger, flygplansinredning, hotellmattor och skolbyggnader till möbler och skor.

”Hur tror du att du ska klara av att designa skor som aldrig har gjort det innan?” Det var frågan hon fick på intervjun till jobbet som skodesigner.

Lena Andersson bredvid en av sina storsäljare för Ikea, stolen Stefan.

FOTO: PONTUS ORRE

Svaret på frågan ”Hur tror du...” har alltid varit detsamma för Lena: Varför inte? Hon hade erfarenhet, teknisk bakgrund och en stor passion för skor.

Hon fick jobbet, flyttade till Varberg och lyckades dessutom övertyga chefen om att få åka på ”trendresor”, eftersom det ingick i arbetsuppgifterna att ha koll på modet. Tillsammans med en kollega blev det många timmar i bilen med 80-talets bästa popmusik mellan Varberg, Berlin, Paris och Milano.

Under tvåårsperioden när Lena arbetade som skodesigner hade hon ett annat mål i sikte som låg och väntade på rätt tillfälle. Hon ville till Ikea. Hemma på köksdörren i Varberg hade hon klistrat upp en lapp med namnet på marknadschefen och hans nummer. Varje gång hon kom hem och skulle öppna köksdörren såg hon den, påmindes, kände efter och väntade ett tag till.

Tills den dagen när hon till sin förskräckelse uppfylldes av en stark hemmakänsla på båten mellan Travemünde och Trelleborg, i en hytt på några kvadratmeter med en nikotin-gul tapet och mörkblå plastinredning.

– Jag tänkte att nu var det dags att söka mig vidare.

När hon kom hem efter den resan och slog upp Dagens Nyheter såg hon ett stort annonsuppslag där Ikea sökte någon till just marknadsavdelningen. Hon sökte med orden ”jag hade tänkt att söka det här jobbet om ett halvår”.

Med sin härligt självsäkra och kaxiga inställning bemöttes hon också på

samma sätt. Hon fick jobbet och med det både många och stora utmaningar. Med den norrländska envisheten klarade hon utmaningarna en efter en, faktum är att det mesta hon tog i blev storsäljande produkter. Som matsalsstolen Stefan (namnet kommer från inköparen) som första året såldes i en miljon exemplar och andra året i tre, därefter tappade hon räkningen eftersom hon hade lämnat svensk mark för en ny utmaning – sex år som produktutvecklare för Ikea i Asien.

Hon flyttade i väg för att se om världen var grönare på andra sidan jorden. Och hela tiden hade hon bestämt sig för att komma hem och ta över Ranbogården när hennes pappa inte orkade längre. När hon kom hem till Mo igen hade hon varit borta i 25 år.

– Jag ville vara borta så länge att jag vågade komma tillbaka utan att längta bort.

När hon kom hem hittade hon även sin stora kärlek Sven i grannbyn.

– Utan en stark och klok man som Sven vid min sida hade jag aldrig klarat det jag gör i dag, säger hon.

I dag kallar hon sig för landsbygdsutvecklare och har utvecklat Ranbogården till att erbjuda kafé, butik, hembageri, föreläsningssal och en plats för utställningar. Hon berättar att hon vill föra stafettspinnen vidare från 1700-talet in till 2000-talet med en respekt för historien och med en glimt ur nutiden.

– Vi kan och vill mycket i Norrland, det vill jag visa!

TINA FALLGREN